

DIMITRIOS

nr.17 – ianuarie 2013

foaia parohială a Bisericii Sf. Dumitru - Poștă

www.sfantuldumitruposta.ro

CVANTUL SĂPTĂMÂNII

Orbi și orbi

pr. paroh Mihai Gojgar

Dacă vă propuneți să vizualizați tabloul vindecării orbului din apropiere de Ierihon, veți fi impresionați de modul disperat în care bietul nevăzător se agață de speranța numită Hristos pentru a vedea (din nou?) creația lui Dumnezeu. Pericopa citită în Duminica a XXXI-a după Rusalii (Luca XVIII, 35-43) este un popas în care cugetăm asupra puterii lui Dumnezeu, egală doar cu mila Sa pentru cei făcuți de El. Rugăciunea fierbinte, permanentizată în cadrul tuturor slujbelor ortodoxe, „Doamne, miluiește”, își are rostul și justificarea în nenumăratele moduri prin care Tatăl cel ceresc a arătat grijă față de noi. Nu ne asemănăm cu acel nefericit neputincios? Nu este strigătul lui insistent, chemarea noastră după ajutor? Îl vedeți cum stă lângă drum, ignorat și desconsiderat de toți, dar tresărind când aude că se apropie Iisus Nazarineanul? Observați că dezolanta imagine a unui trup în care sufletul nu-și poate deschide ferestrele către exterior, se transformă într-un cavaler dispus să înfrunte pe cei ce insistent îi cereau tăcerea. El, nebăgat în seamă decât de cei ce se milostiveau spre el, atrage atenția, făcându-i pe cei din jur să-l vadă. Deoarece trecerea lor nepăsătoare pe lângă el nu poate fi explicată altfel. El era lipsit de ochii trupești, dar aceștia, mult mai grav, nu-i aveau pe cei duhovnicești. Împietrirea inimilor lor cauza nu doar ferecarea pungii cu bani, ci și, iată!, împiedicarea acestui amărât să pășească pe drumul vindecării. Nu doar că nu îl ajutau, ba chiar îl obstrucționau, îi făceau rău. Nu ați pățit niciodată la fel? Nu s-a întâmplat să fiți ignorați de cei din jur, ba, mai mult, atunci când nădejdea a licărit motivat în suflet, să fim sfătuiți, diplomatic sau nu, să tăcem, să abandonăm lupta, să cedăm, să ne vedem de treabă? Fragmentul evanghelic mai-sus menționat nu este o istorie și atât. Este un model al felului în care se petrec lucrurile în umanitatea noastră căzută și înviată. Disprețuit, jignit și ignorat, orbul întruchipează omul părăsit de cei din jur, aruncat în hăul deznădejdiei, acolo unde sărăcia, foamea, frica sunt mai ușor de suportat decât conștientizarea sentimentului că ești neglijat, că nu contezi pentru nimeni.

Din păcate, suferința orbului se repetă, nu, nu la porțile Ierihonului, ci la ușa oricărei societăți însingurate, egoiste și secularizate. A oricărei comunități pentru care gestul Domnului a rămas un act frumos, dar imposibil de reluat. Și asta pentru cei care știu că Hristos a spart bariera indiferentismului celor care îi cereau orbului să tacă, preferând dialogul. Pesemne că și aceștia vor fi fost surprinși că orbul nu cere bani sau mâncare, ci tămăduire. Pentru că, de multe ori, nici nu ne imaginăm care este dorința celui care stă cu mâna întinsă sau cu privirea agățată în gol. Și, din fericire, pot ilustra această frază cu întâmplarea unui prieten. Trecând pe lângă un cerșetor, murdar și deznădăjduit, i-a dat un bănuț. După care a făcut ceva ce foarte puțini concep să facă: s-a așezat lângă el și a început să poarte o conversație. A aflat povestea lui, dar, mai important, a văzut ceva ce trecătorii ce îi priveau pe cei doi, discutând pe caldarâm, nu înțelegeau. Un om orbit de supărare și disperare, vindecat de gândul inutilității și a disprețului general de către un suflet ce a ghicit nu doar palma întinsă, ci și o inimă cerșind o îmbrățișare, o vorbă bună. De atâtea ori, cei de lângă noi pretind un mic gest de atenție din partea noastră și, de tot atâtea ori, ignorăm acest aspect. Eroare mare, deoarece am putea transforma o relație oarecare într-una de prietenie, așa cum orbul de la Ierihon a arătat față de Binefăcătorul său: „Și Iisus i-a zis: Vezi! Credința ta te-a mântuit. Și îndată a văzut și mergea după El, slăvind pe Dumnezeu” (v. 42-43).

SFINȚII TREI IERARHI ȘI CELE TREI SFINTE LITURGHII

diac. Bogdan Bădiță

Pe 30 ianuarie, creștinătatea cinstește pe Sfinții Trei Ierarhi: Sfântul Vasile cel Mare (+379), Sfântul Grigorie de Nazianz sau Teologul (+389) și Sfântul Ioan Hrisostom sau Ioan Gura de Aur (+407). Contemporani, după cum arată datele trecerii lor întru Domnul, prieteni și colegi de studii, Sfinții Trei Ierarhi sunt cele trei vârfuluri ale Bisericii Ortodoxe care au întrecut cu înălțimea lor pe mulți filozofi și, ca niște apostoli, au strălucit, de îndată, în lume, după acea lungă perioadă cumplită a persecuțiilor care a durat aproape 300 de ani. Atât viața lor cât și opera sunt impresionante. Ei au predicat, scris și făcut atât de multe lucruri bune, încât ne întrebăm dacă mai aveau timp de odihnă. Ei bine, aceasta înseamnă dobândirea sfințeniei... să lucrăm cu timp și fără timp. Astfel ajung unii oameni sfinți, lucrând mereu fapte bune, întăriți fiind de Duhul Sfânt. Iar Sfinții Trei Ierarhi aceasta au făcut, iar coroana creației lor sunt cele trei Sfinte Liturghii care le poartă numele, de care se bucură întreaga lume creștină. Dar de ce au fost necesare aceste Sfinte Liturghii? Ei bine, Liturgia Sfântului Vasile cel Mare este o prescurtare a liturghiei Sfântului Iacov. Creștinii din timpul Sfântului Vasile nu mai erau așa de zeloși ca cei din vremea Sfinților Apostoli și Liturgia Sfântului Iacov li se părea prea lungă. Spre a înlătura acest pretext pe care ei îl invocau, Sfântul Vasile întocmește o liturghie mai scurtă, adaptând-o nevoițelor sufletești ale creștinilor din vremea sa. Această liturghie se săvârșește de zece ori pe an: în ajunul Nașterii Domnului, la 1 ianuarie de ziua Sfântului Vasile, în ajunul Botezului Domnului, în duminicile Postului Mare, în afară de duminica Floriilor și joi și sâmbătă în Săptămâna Pătimirilor Domnului. Liturgia Sfântului Grigore

Dialogul sau Liturgia *Darurilor mai înainte sfințite* este unită cu slujba Vecerniei și a apărut tot din motive practice. Având în vedere că Postul Paștilor este un timp al înfrânării și al căinței, iar liturghia un timp al bucuriei, Părinții Bisericii au decis ca în cazul în care sunt credincioși care doresc să se împărtășească și în cursul săptămânii, să se officieze Liturgia Darurilor. Astfel a fost alcătuită această liturghie în care Sfintele Daruri sunt sfințite mai înainte, adică sfințite la Liturgia Sfântului Ioan Gură de Aur, sau a Sfântului Vasile cel Mare, care se săvârșește sâmbăta sau duminica. Din punct de vedere practic Sfintele Daruri sunt păstrate pe Sfânta Masă, iar în cursul săptămânii, atunci când se săvârșește Liturgia Darurilor mai înainte sfințite, noi ne împărtășim cu aceste daruri într-un ritual care este legat de Vecernie. De ce de Vecernie? Pentru că o caracteristică esențială a Liturghiei Darurilor mai înainte sfințite este faptul că este o împărtășire de seară. De ce o împărtășire de seară? Deoarece potrivit rânduielii de postire a Bisericii, în zilele de rând din Postul Mare se ajunează până seara. Și pentru a nu întrerupe postul, împărtășirea se face seara după Vecernie. Liturgia Sfântului Ioan Gură de Aur este o prescurtare după liturghia Sfântului Vasile. Am lăsat la urmă această liturghie, deoarece ea se săvârșește de cele mai multe ori pe an. Este liturghia pe care o ascultăm în fiecare duminică și la fiecare sărbătoare, în afară de zilele și sărbătorile în care se săvârșesc celelalte două Sfinte Liturghii. M-aș bucura enorm dacă ați participa în decursul unui an, la cel puțin jumătate din aceste minunate trei Sfinte Liturghii. Atât părintele Mihai cât și eu vă așteptăm în această rugăciune euharistică la fiecare dintre cele trei frumoase liturghii, aici în bisericuța de pe Strada Franceză.

TREI ANI DE SERI CATEHETICE

Anca Negoescu

Cuvântul Cateheza provine din limba greacă. Kata înseamnă "în jos" iar echein înseamnă "a răsună, a suna".

În Biserica Sf. Dumitru, dar și în multe din bisericile făcute înainte de 1900, există un amvon frumos ornamentat, cu o scară destul de îngustă și cu un balcon de la care Părintele aducea cuvânt de sus oamenilor din biserică, catehiza. În prezent această funcție a dispărut și a rămas un element ornamental.

În noiembrie 2011 am ajuns la biserica Sf. Dumitru Poștă, căutând. Serile catehetice erau în plină desfășurare și m-au ajutat să găsesc răspunsuri la întrebări. De atunci și până azi, în fiecare luni seara, am participat la cateheza de la biserica Sf. Dumitru. Am simțit că recuperez cei doi ani pierduți pentru că fiecare întâlnire a fost o ocazie de a pune

noi întrebări, am cunoscut mulți oameni, am legat prietenii. Pe lângă învățăturile primite, fiecăruia dintre noi i s-a dat posibilitatea să susțină o temă, să vorbească celorlalți. S-au născut idei, dezbateri și schimburi de opinii.

Îmi aduc aminte cu mare drag de serile de vară pe care le-am petrecut în curtea bisericii și de zilele pe care le-am aniversat împreună. Îmi place să plec cu capul vuind de informații, curioasă să caut noi idei și proiecte pe care să le facem împreună.

Dar cel mai important lucru pe care l-am înțeles este că avem nevoie și trebuie să ne cunoaștem confesiunea.

De aceea vă îndemn să participați la serile catehetice de la biserica Sf. Dumitru Poștă.

Câteva din rezumatele serilor catehetice se află pe site-ul bisericii, multe însă rămân întipărite în minte, vii.

RUGĂCIUNE PENTRU BINEFĂCĂTORUL TĂU

Dumnezeule al dragostei, Ție sunt dator a-Ți mulțumi pentru dulcele simțământ al dragostei și ocrotirii, de care mă bucur. O, Cel ce ești izvorul tuturor bunătăților, revărsa binecuvântarea și binefacerile Tale peste acela pe care inima mea îl cinstește și îl iubește, peste robul Tău (numele). Apără-l de toate primejdiile ce bântuie viața muritorilor pe pământ. Fă să răsară asupra lui întotdeauna un soare strălucitor, ca să risipească norii grijilor și ai suferințelor din viața lui. Umplesu-l de bucuria mântuirii Tale, povățuiește-i pașii pe căi drepte, în scopul mântuirii și al fericirii. Nu lăsa ca apăsătoarele suferințe să-i înnouzeze fruntea și să-i amărăscă inima. Nenorocirile lui să nu facă a i se coborî lacrimi în ochi, inima lui să nu fie jertfa întristărilor.

Fă ca fiecare din zilele lui să fie o frumoasă zi de primăvară, viața lui să se asemene unui râu limpede și lin, ce curge prin grădini înverzite și pline de flori. Iar dacă va fi amenințat de nenorocire, fii apărătorul și ocrotitorul lui, precum el este apărătorul meu. Ori în ce parte va merge sau se va afla, umbrește-l cu bunătatea și apărarea Ta. Dă-i, Dumnezeule meu, toate plăcerile și toate bucuriile iertate muritorilor care păzesc poruncile Tale și fac bine aproapelui lor. Îngerul Tău cel bun să-l însoțească și să-l păzească în toate zilele lui și, după o viață lungă, plină de binefaceri și fapte bune, să se învrednicească a dobândi bunătățile Tale cele fără de sfârșit, gătite tuturor celor ce lucrează virtutea. Amin.

Oana Constantin

La biserica Sfântul Dumitru vine multă lume. Duminica, Sfântul lăcaș este aproape neîncăpător. Tineri sau persoane mai în vârstă, cu toții simt o chemare către slujbele săvârșite aici și revin, cu o constanță îmbucurătoare, după cum spunea și părintele Mihai la una dintre predici. Eu am ales să vin aici pentru că este liniște, o liniște pe care nu o simți oriunde. Iar ca să te rogi și să fii în dialog cu Dumnezeu, ai nevoie de liniște. Cu toate acestea, sunt momente în care simt cum nu mă pot concentra prea bine și nu pot fi atentă la slujbă, apoi realizez că există anumiți factori externi care perturbă acea liniște de care vorbeam mai sus. Aș vrea să mă opresc asupra unui singur aspect, și anume, sărutarea icoanelor. Pentru mulți dintre noi, sărutarea icoanelor reprezintă prima noastră datorie de îndată ce intrăm în biserică. Este extrem de important să știm ce semnificație are acest gest și cum este bine să ne raportăm la icoane atunci când ne aflăm în biserică. Icoana constituie o reprezentare a Mântuitorului Iisus Hristos, a Maicii Domnului sau a Sfinților, o « fereastră către cer », în concepția Sfântului Ioan Damaschin. Din aceste motive, icoanele trebuie cinstitute de către credincioși așa cum se cuvine. Astfel, este bine să știm că în biserică, icoanele nu se sărută oricum, ci după o anumită rânduială. În primul rând, este bine să venim la biserică înainte de începerea slujbelor- Sfânta Liturghie, Sfântul Maslu, Acatiste. Închinarea la sfintele icoane și, implicit, sărutarea acestora trebuie să se facă în liniște, fără a atrage atenția sau a deranja pe ceilalți aflați în biserică. De asemenea, este bine să avem răbdare să se închine cei din fața noastră și să nu dăm buzna peste ei sau să ne împingem pentru a ne închina noi mai repede. Asta nu înseamnă că putem sta apoi ore în șir în fața unei icoane, mai ales când slujba a început și mai sunt și alte persoane care așteaptă după noi. Iar dacă slujba a început, este bine să amânăm sărutarea icoanelor până la final și să avem un loc al nostru în biserică, unde să rămânem în liniște, respectând momentele importante ale slujbei, cum ar fi: citirea Sfintei Evanghelii, ieșirea cu Cinstitutele Daruri, rostirea Crezului, momentul preschimbării

Darurilor de pâine și vin în Trupul și Sângele Mântuitorului, cântarea Axionului și a rugăciunii Tatăl Nostru, împărțășirea credincioșilor, momentul predicii. O altă problemă îngrijorătoare este cea a urmelor de ruj lăsate pe sfintele icoane. Ar trebui ca doamnele sau domnișoarele să fie mai atente în această privință și să evite folosirea acelor cosmetice măcar atunci când vin să se închine la sfintele icoane. În altă ordine de idei, am văzut că sunt persoane care vin și ating haine și diverse obiecte de sfintele icoane. Sunt, cu siguranță, oameni care au multă nevoie de ajutorul lui Dumnezeu, dar poate că ar fi indicat să aștepte să se termine slujba sau să vină și în zile în care biserica este mai liberă pentru a se ruga mai mult și a vorbi cu preotul. Spuneam că icoanele nu se săruta oricum. Este bine să știm că înainte de a săruta o icoană trebuie să facem semnul Sfintei Cruci corect, o dată sau de mai multe ori. Unele persoane fac și metanii înainte de a săruta icoanele. Noi sărutăm icoana pentru a cinsti chipul reprezentat acolo și nu ne închinăm materialului din care este confecționată icoana respectivă. Închinarea și sărutarea icoanelor sunt forma noastră de respect și evlavie față de Mântuitorul Hristos, Maica Domnului și Sfinți. Printre unii enoriași ai bisericii, există concepția greșită potrivit căreia, după ce am primit Sfânta Împărțășanie, nu este bine să sărutăm sfintele icoane. Am încercat să aflu mai multe păreri de la preoți, iar concluzia ar fi următoarea: dacă ne împărțășim putem sărută icoanele și alte obiecte sfințite (Sfânta Cruce, Sfânta Evanghelie) pentru că acestea nu influențează în nici un fel primirea Sfintelor Taine. Obiectele sfințite nu pot diminua sau șterge caracterul Sfintei Împărțășanii, iar sărutarea cuviincioasă a Sfintelor icoane aduce binecuvântare. Așadar, să fim cu multă luare aminte atunci când ne aflăm în biserică și mergem să ne închinăm și să sărutăm Sfintele icoane pentru ca rugăciunile noastre să fie bine primite de către Dumnezeu. O purtare necuviincioasă în biserică sau un gest greșit ne pot fi spre osândă și este bine să evităm aceste situații.

PORTRET DE ENORIAȘ

Teodora Popțean - reporter

Emanuel Tudor, 33 de ani, ochi albaștri, prezență calmă.

Ajunge la biserică în fiecare seară în jurul orei 19, după orele de lucru, iarna este îmbrăcat mai subțire decât o cer temperaturile de afară, în tot restul anului, ne bazăm pe el de câte ori avem o problemă de rezolvat

"Nu știi de unde vin și unde ma îndrept, nu știi să râd și nici să plâng, nu știi nici măcar de ce îmi bate inima. Sunt ceea ce sunt, dar oare ce sunt?" Emanuel, recunoști că ai pus această întrebare? Aș vrea să te întreb eu acum, oare ce ești?

Sunt chipul lui Dumnezeu și mă străduiesc să devin și asemănarea Lui. Prezența la biserică mă ajută să găsesc din ce în ce mai multe răspunsuri la întrebările pe care le aveam, mă face mai conștient de mine însumi.

Cum ai ajuns la credință?

Într-un anume moment al vieții mele a trebuit să mă întreb "Cine sunt și ce pot să fac?". Unde aș fi putut să caut aceste răspunsuri dacă nu la biserică. Oricum nu eu am ajuns la credință ci credința a ajuns la mine, nu eu am descoperit credința ci ea mi s-a descoperit mie. Dumnezeu nu are suflute de pierdut.

Dar la biserică Sf. Dumitru?

După o vreme în care m-am străduit să-mi îndrept comportamentul am început să conștientizez necesitatea de a avea un duhovnic și atunci am început să-l caut. Într-o zi de sâmbătă în Săptămâna Pătimirilor Domnului, timp în care umblam abătut pentru că mi se părea foarte greu să găsesc un preot în fața căruia să mă pot spovedi cu adevărat și nu așa formal, am încercat și la acea biserică albă pe care o știam de mult timp și despre care aveam părerea că este mai mult închisă. După o așteptare scurtă preotul a întrebat "Cine este pentru spovedit?". Așa am ajuns la biserica Sf. Dumitru.

Ce te-a făcut să rămâi la această biserică?

Trebuie să recunosc că a doua mea prezență a fost la patru luni după cea dintâi. Cineva de la pangar mi-a anunțat intenția de a mă spovedi iar preotul a spus: "Da, îl cunosc". Pentru mine a însemnat foarte mult această afirmație pentru că nu mai eram o persoană necunoscută, așa cum am fost pentru ceilalți preoți la care m-am spovedit, ci în sfârșit aveam un duhovnic. Am simțit că aici este locul meu și am înțeles că în relația cu duhovnicul ești dator să și oferi, nu doar să primești.

Cine este duhovnicul tău?

Mihai Gojgar, dacă mă întrebați cum se numește, însă dacă trebuie să spun cine este ca persoană ..... este cel care vede preoția ca pe un har ce se sprijină pe o vocație personală și nu ca pe o simplă meserie și cu asta am spus tot.

Ai evoluat duhovniceste? Există idei care s-au transformat, schimbări care s-au petrecut?

Adevărata evoluție poate fi constatată numai în momentele tensionate din viața ta, în funcție de modul în care reacționezi. Dacă m-am schimbat o pot spune cei cu care intru în contact mai des și care au anumite așteptări de la mine. Eu mi-am propus să mă schimb cu adevărat în profunzime pentru că este singura evoluție care contează cu adevărat, schimbare care în termeni bisericești se numește "metanoia".

Cât de des te spovedești?

Nu suficient de des încât să pot constitui un exemplu pozitiv dar nici atât de rar încât să pierd legătura cu duhovnicul. Dacă voi reuși să mă disciplinez atunci o să am o spovedanie regulată la 40 de zile și cred că nu îmi va fi foarte greu să realizez acest lucru pentru că deja am intrat într-un anumit ritm.

Cât de des împărtășești?

În ultimul timp nu am mai lăsat să treacă anotimpuri după anotimpuri până să ajung eu la concluzia că ar fi bine să mă împărtășesc ci m-am străduit să mă pregătesc pentru a fi vrednic (atât cât sunt!!!) de a primi Trupul și Sângele Domnului cât mai des mai ales că în ultimul timp am început să simt ajutorul și întărirea pe care îl primesc într-un mod în care nu am simțit niciodată.

Îți judeci aproapele?

Sper că am trecut de etapa judecării aproapelui, dar trebuie să mărturisesc că nu am depășit-o pe cea a prejudecăților care este la fel de rea. Încă am pornirea de a trage concluzii despre cei cu care intru în contact, deși că să poți înțelege ce fel de om este cel ce se află înaintea ta și pentru a-i citi sufletul ai nevoie de mult timp și nu doar de o simplă privire.

Care sunt lecturile tale?

Cele duhovnicești și cele istorice. Oricum nu sunt genul de persoană care citește o carte de la un capăt la altul ci întâi studiez cuprinsul ducându-mă apoi la acel capitol care îmi suscită interesul.

Ce simți că a adus în viața ta faptul că faci parte din comunitatea bisericii Sf. Dumitru?

Stabilitate emoțională și un punct de sprijin.

Ce ai vrea să se petreacă în interiorul comunității noastre?

Mi-aș dori ca oamenii să fie din ce în ce mai apropiați unii de alții, să se cunoască mai profund și să comunice mai bine. Cred că în acest fel s-ar alunga sentimentul de singurătate și de nesiguranță al multora iar viața nu ar mai fi așa de plină de griji pentru că atenția și ajutorul celorlalți ți-ar da încredere.

Ce sfat dai unui tânăr care intră în biserica Sfântul Dumitru?

Dacă ajungi într-un loc trebuie să tragi anumite foloase pentru că nimic nu este întâmplător. Dacă nu ai răbdare pleci mai departe și te transformi într-un creștin nomad, dar dacă te străduiești să rezisti încet, încet culegi roadele răbdării, iar problemele tale, încep rând pe rând să se rezolve.

"Nu încerca să faci ceva peste puterile tale. Lasă timpul să lucreze iar atunci când te vei aștepta mai puțin poate se va întâmpla." Știi că îți place acest citat. În viața ta a avut loc vreo minune?

De foarte multe ori s-au întâmplat lucruri care m-au marcat și pe care un liber cugetător le-ar cataloga ca fiind coincidențe. Eu știu că nu există așa ceva și de aceea am început să văd purtarea de grijă a lui Dumnezeu la tot pasul, așa că nu mai am nevoie de întâmplări extraordinare, ce pot fi catalogate drept minuni, simpla contemplare a creației lui Dumnezeu fiind de ajuns.

Vă invităm să urmăriți activitatea Bisericii Sf. Dumitru – Poșta pe noul site: <http://sfantuldumitrupepost.ro>

Ne-am bucura să ne trimiteți păreri, idei și răspunsuri, accesând paginile: **Predici / Oameni / Ce-i de făcut / Cum poți ajuta**

RO 02 RZBR 0000 0600 1219 1317 – LEI
RO 18 RZBR 0000 0600 1435 9658 – EURO
RO 93 RZBR 0000 0600 1435 9666 – USD
Raiffeisen Bank, Agenția Decebal.

De asemenea, pe site veți putea găsi toate numerele din "Dimitrios" în variantă digitală, rezumatele serilor catehetice și multe altele.

Vă așteptăm cu nerăbdare!

PROGRAMUL SERILOR CATEHETICE

IANUARIE / FEBRUARIE 2013

- 28/01/2013 – 1. Nădejdea creștină
2. Sinuciderea.
3. cap. 20 din Evanghelia de la Matei
- 04/02/2013 – 1. Rugăciunea. Rugăciunea particulară.
2. Cât de „particulară” poate fi rugăciunea noastră?
3. cap. 21 din Evanghelia de la Matei
- 11/02/2013 – 1. Rugăciunea domnească.
2. „Facă-se voia Ta”
3. cap. 22 din Evanghelia de la Matei

Pentru a primi varianta originală a revistei "Dimitrios" trimiteți un mail la adresa revista.dimitrios@yahoo.com cu titlul "ABONARE"

Oricine este dornic să scrie și să contribuie cu articole pentru revista "Dimitrios" este binevenit! Dacă aveți gânduri și idei pe care le considerați potrivite pentru a apărea în "Dimitrios" înșirați-le într-un articol de 300-400 de cuvinte și trimiteți-l la adresa revista.dimitrios@yahoo.com. În cel mai scurt timp posibil vă vom anunța dacă este potrivit și în ce număr urmează să fie publicat! Bine primite vor fi toate cuvintele menite să ne îndrepte, mângâie, sfătuiască, laude, critice. Vă mulțumim!

**Biserica
Sf. Dumitru – Poșta**

**Str. Franceză Nr.1
Sector 3, București
0727 394 631**

Program liturgic

- Duminică 8.30 – Utrenia și Sf. Liturghie
- Luni 18.00 – Program de spovedanie
19.00 – Seară Catehetică
- Miercuri 18.00 – Sfânta taină a Maslului
- Vineri 18.00 – Acatist
- Sâmbătă 10.00 – Parastas